

De gedroomde heilbot

Ieder jaar reizen vele duizenden Nederlandse en Vlaamse zeevissers naar buitenlandse visbestemmingen om daar een weekje te gaan vissen. En al verlopen niet al die vistripjes even succesvol, er worden heel veel bijzondere en grote vissen gevangen...

Zo ontvingen wij deze zomer een aardige brief van Fred Hotting uit Rotterdam. Fred maakt al vele jaren vistrips en heeft de laatste jaren prima ervaringen opgedaan in Torsvåg in het noorden van Noorwegen.

"Een absolute topbestemming!", schreef hij ons.

"Torsvåg is werkelijk een prachtige locatie en het Torsvåg Havfiske biedt perfecte accommodatie voor zeevissers. Het viskamp bestaat uit acht appartementen voor vier personen en drie huizen voor zes tot acht personen. Er liggen nu 16 boten, waaronder acht 21 fts Arvor's met 100 pk diesel, vier Arvor's van 23ft met 150 pk diesel en twee open boten. De gastheer en gastvrouw hebben echt plezier in hun werk en je kunt gebruik maken van een visgids die volgens mij iedere steen en zandkorrel weet te liggen en dus ook weet waar de vis zit en hoe je die kunt vangen. In het Torsvåg Havfiske is men voorstanders van Catch & Release", maar

jammer genoeg denkt het merendeel van hun gasten daar anders over. Dat zijn nu voornamelijk Duitsers, Russen en Finnen, die alle gevangen vis zo snel mogelijk in handzame filets willen omtoveren. Om die reden zouden de exploitanten graag meer Nederlanders zien komen, omdat die vooral voor het plezier vissen en niet voor de slachtbank ..."

DROOMVIS

"Zou Zeehengelsport niet eens wat aandacht willen besteden aan deze fantastische bestemming?", was vervolgens zijn vraag.

En om zijn woorden enige extra zeggingskracht te geven, somde Fred op wat er vanuit het Torsvåg Havfiske het afgelopen seizoen zoal is gevangen.

Dat was een imposante lijst, maar met de vangsten in noord-Noorwegen raken we zo langzamerhand wat verwend. Enorme koolvissen, 20 kg plus kabeljauwen; we knippen amper meer met de ogen...

Maar toen volgde een alinea die ons naar adem deed happen:

"Waar zie je heilbotten van 50 kg+ met een noodvaart achter je (kunst) aas aan komen voordat ze aanbitten? In Torsvåg dus! Hier worden werkelijk met regelmaat ook heilbotten van 100 kg+ gevangen. Het kamprecord staat op 194 kg en in april van dit jaar is het Nederlands record verpulverd met maar liefst 100 kg. Het oude record stond op 63 kg, maar Harry Verhagen wist er dit jaar eentje te vangen van 162,7 kg."

Een Atlantische heilbot van meer dan 160 kg? Gevangen door een Nederlander? Dat is inderdaad een droomvis. En meer nog: dat is daadwerkelijk een enorme verbetering van één van de meest tot de verbeelding sprekende NCRZ-records! Via Fred Hotting kwamen we vervolgens in contact met de vanger van de recordheilbot, Harry Verhagen en diens broer John. Samen met visgids Stefan Lühring visten de broers op 8 april j.l. vanuit Torsvåg op de stekken waar zij heilbot mochten verwachten. Graag laten wij hen zelf aan het woord:

TORSVÅG HAVFISKE

Alle informatie over het Torsvåg Havfiske waarover u op deze pagina's kunt lezen, vindt u (in het Nederlands!) terug op de site www.torsvaag.no
Er zijn daar prachtige foto's te zien en enthousiaste verslagen te lezen die er niet om liegen. Deze bestemming is dan ook een dikke aanrader!

VOORZICHTIGHEID TROEF

De eerste dagen van onze visweek hadden we wat voorzichtig aangedaan en ook nog geen aanbeet van een heilbot gekregen. Dat was waarschijnlijk omdat we niet op de juiste stekken hadden durven te vissen. Wij zijn niet van die ervaren bootvissers en waren daarom nogal voorzichtig bij het varen tussen al die onderwater bergen die bij hoogwater maar net onderwater steken. Het was geen prettig idee om daar letterlijk op de klippen te kunnen lopen, bij een watertemperatuur van net boven het vriespunt. Maar nu was Stefan bij ons en hij kon ons nu wel naar de juiste stekken brengen. Eerst gingen we boven de riffen een voorraadje koolvisjes van 25 tot 30 cm vangen, om als aasvisje te gebruiken voor de heilbot. We visten op die koolvis met pilkers en speedpilkers, met aan de bovenkant van de pilker een extra haak. Die gebruikten we omdat er bij het omhooghalen van de koolvis met enige regelmaat een kabeljauw opklapte van 10 kg en groter. Mijn zwaarste zo als 'bijvangst' gevangen

kabeljauw woog 19 kg. Hierna vertrokken naar de heilbotgronden, op een waterdiepte van tussen de 20 en 40 meter. In eerste instantie bevisten we een plaat op zo'n 2 km uit de kust, maar toen daar geen aanbod volgde, verkasten we naar een stek wat dichter onder de kust. Hier ving Stefan binnen een half uur al een klein heilbotje van circa acht kilo en nog geen uur later eentje van 65 kg. Beide heilbotten werden weer snel vrijgelaten, al viel het niet mee om de heilbot van 65 kg levend en onbeschadigd in de boot te halen. Normaal worden deze vissen geharpoeneerd en raken ze snel uitgeput door de drijver die aan de harpoen is bevestigd. Ook wij hebben gebruik gemaakt van een drijver om de vis uit te putten, maar die werd bevestigd aan de gaf. De haak van die gaf werd door de kaak van de vis gehaald en vervolgens kreeg de heilbot tijd om in het water uitgeput te raken, opdat hij onbeschadigd aan boord kon worden getild. Al met al duurde dat alles circa 40 minuten en na het maken van wat foto's werd ook deze heilbot weer losgelaten.

VAN DE BODEM

De wind was inmiddels aardig aangetrokken; er liepen golven van circa 150 cm en de driftsnelheid was ruim twee meter per seconde. Eén man moest voortdurend de visvinder in de gaten houden om te zien of we niet op een onderwaterberg afstevenden en bovendien het

wateroppervlak afspeuren of er geen schuimkoppen en/of kolken te zien waren die rotspunten net onder het oppervlak konden betekenen. Al met al werden de omstandigheden er niet beter op en we hadden elkaar al eens aangekeken, maar besloten om toch nog maar even door te gaan. Wij hielden de koolvis vrij dicht bij de bodem, doch Stefan sleepte zijn aasvis op een meter of zes boven die bodem. We konden onze aaspresentatie prima volgen op de visvinder en ik zat daar net naar te kijken, toen ik een grote donkere schim op Stefan's aas zag afgaan. En inderdaad: er volgde direct ook een aanbeet, maar de vis schoot los. Wij zijn toen ook maar wat hoger gaan vissen en nog geen vijf minuten later kreeg Harry een run. De slijp van zijn reel bleef maar ratelen en pas na een meter of 150 stopte de heilbot. Harry maar trekken en trekken, maar de vis kwam geen centimeter dichterbij. We besloten daarom om een stukje naar de vis toe te varen en haast boven de vis aangekomen, begon Harry weer te pompen en te pompen... Hij kreeg de lijn 30 cm in en met de volgende golf werd er weer 30 cm genomen en dat ging zo een half uur door. Het schoot maar niet op en wij begonnen te denken dat de vis er af was en dat de haak muurvast aan de bodem zat. We overwogen zelfs al om de lijn dan maar stuk te trekken, maar Stefan bezwoer ons dat het weldegelijk vis was en dat we moesten doorgaan met pompen. En inderdaad: na nog een stief kwartiertje sleur en trekwerk kwam de vis los van de grond. Het was ter plekke ruim 40 meter diep en we konden de heilbot op de fishfinder volgen en zagen 'm per 50 cm binnen komen. Om de vis volledig naar boven te krijgen, duurde nog ruim een uur. Onder het langzaam, maar steady omhoog pompen, ondernam de heilbot geen nieuwe runs meer en nu leek het wel of Harry een zwaar anker naar boven aan het takelen was.

HIJSKRAAN

Uiteindelijk kwam er echter dan toch een enorme heilbot aan het oppervlak. Stefan schreeuwde dat het een 100 kg+ vis was en dat we deze vis veilig aan boord moesten zien te krijgen om hem mee te nemen naar de wal. Zelfs in Torsvåg is de hengelvangst van een dergelijk formaat heilbot namelijk best bijzonder. We hebben een flinke drijver aan zijn kop vastgemaakt, waarop de heilbot alsnog een flinke run in de diepte nam. De tweede keer dat hij aan de oppervlakte verscheen, hebben we ook een drijver met touw aan zijn staart vastgemaakt en 10 min later was de heilbot uitgeput. Twee drijvers was ook voor deze vis te veel! Dat we hem moesten doodmaken, deed ons eigenlijk wel pijn, temeer daar we later hoorden dat een vis van dit formaat meer dan 50 jaar oud zou zijn. Maar goed: heilbotten worden ook commercieel bevestigd en zijn bovendien veel geld waard! We hebben de heilbot langs de boot gebonden en zijn voorzichtig naar de haven gevaren. Eenmaal bij de steiger bleek het echter onmogelijk de vis met menskracht op de kant te krijgen. Stefan heeft toen bij de visafslag een hijskraan geregeld en daarmee werd de vis op een kar getakeld. Toen hij daar in zijn volle glorie van bijna 230 cm (!) lag, beseften we pas hoe groot hij wel niet was! In de loods van ons complex hing een unster om vis aan te wegen, maar de vis bleek veel te zwaar om aan dat ding te wegen. Sonja, de eigenaresse van de diverse appartementen, heeft daarop een zwaardere unster bij de visafslag geregeld en de vis met behulp van een kraan gewogen. Het gewicht op deze betrouwbare unster voor commercieel handelsverkeer bleek 162,7 kg. Ongelooflijk! Wij waren (en zijn!) natuurlijk zo trots als een pauw en de Russische bouwvakkers die getuige waren van de weging konden het al helemaal

niet geloven. Een Atlantische heilbot van 162,2 kg met de hengel gevangen aan een gevlochten lijntje van 18/00! Deze vis legt de lat heel hoog om nog een keer door een Nederlander als NCRZ-record te verbeteren. Het record van Torsvåg Havfiske staat echter op 194 kg en het is dus niet onmogelijk...

JAARVERGADERING NCRZ

Het Nederlands Record voor Europese wateren staat sinds september vorig jaar op naam van Ton Nientied met een in het eveneens Noorse Leka gevangen heilbot van 62,5 kg. Zie ook: www.ncrz.nl
Als er dit jaar niet een nog zwaardere exemplaar is of wordt gevangen -en die kans lijkt ons klein- dan heeft Harry Verhagen met deze heilbot het nieuwe Nederlandse record in handen. Zijn claim zal worden behandeld in de Jaarvergadering van de Nederlandse Commissie Record Zeevissen in januari 2011. En vervolgens zullen de nieuwe lijsten dan traditioneel worden gepubliceerd in Zeehengelsport.

